

Budapest, 1963.7.31

Tisztelt Professzor Ur!

Mindenek előtt hálás köszönetet szeretnék mondani a szíves vendéglátásért és fogadtatásért, amelyben Isztanbulban engem részesített. Nagyon sajnáltam, hogy nem tudtam személyesen elbucsuzni Professzor Urtól. Az utolsó nap azonban sajnos elkerültük egymást, s telefon nem lévén már nem tudtam jelentkezni. Így levél útján szeretném Kedves Feleségének fáradozását és szíveességét is megköszönni.

Az Ayniyatból a kért könyveket megkaptuk. Ezért is hálás köszönetet kell mondanom. Az utolsó nap, amikor Professzor Urat keresve az Egyetemen jártunk, találkoztam M. Ergin kollégával is, akit idáig nem ismertem. Igen örültem, hogy vele is kapcsolatba kerülhettem.

Igen örültem, hogy a korábbi időszak néhány kellemetlen félreértését tisztázhattam Professzor Urral. Remélem, hogy a továbbiakban semmisen fogja beárnyékolni a magyar-török kapcsolatok ügyét. Magam részéről, éppen úgy mint eddig, azon leszek, hogy ebben a vonatkozásban azok a szálak erősödjenek, amelyek összefűznek minket. Professzor Ur biztos lehet abban, hogy abban a szellemben járok majd el minden kérdésben, amelyben mi ezeket baráti alapon megbeszéltük, s amelyben egymástól elváltunk.

Még egyszer hálás köszönetet szeretnék mondani a sok fáradozásért. Hálás kézcsókkal és üdvözléssel:

Hasanbey